

योगहारोक्तः । “सप्रयोजनप्रतिपत्त्यां विना पराभित-
तिवारयेत्का ।” गौ० ह० चक्रव बोध्यः ।

मत्स्य पु० मद-सन् । (माह) । पीने रजवचरभेदे स्त्रियां
लोप् यलोपः मत्सी । तन्नेदुग्यादि भावप्र० क्तं यथा
तत्र मत्स्येषु रोहितस्य “रक्तोदरो रक्तुचो रणाचो
रक्तपक्षितः । जम्बुपक्षो जम्बुचो रोहितः खचितो
बुधेः । रोहितः सर्वमत्स्यानां वरो ह्योर्द्धितार्ति-
जित् । जम्बादाहरवः काडुवातज्ञो नातिपित्तजत् ।
जम्बुजम्गतान् रोगान् जम्बाहोहितस्य कम् ।”
(विबन्धा) “सिबन्धः जेष्ठो बल्यो विपाके मधुरो
युवः । वातपित्तहरो हृद्य क्षामशातकरव चः ।”
(अथ भांगन) “मधुरो मधुरः शीतो हृद्यः जेष्ठहरो
युवः । विट्मृजनकचापि रक्तपित्तहरः स्मृतः ।
(नोनाचिका) “नोचिका वातहृद्यव्या हृद्यो मधुरा
युवः । पित्तहृत् कफहृत्वा हृद्य दीप्ताग्नेये हिता ।
(रोदाच) “पाठीनः जेष्ठो बल्यो निद्राक्षुः पिशिताशनः ।
दृष्येद्द्विपरिपित्तकुटोर्ग करोति च ।” (अथ बीज्नी)
“शृङ्गो ह वातघ्ननी स्निग्धा जेष्ठमकोपनी । रसे तिक्ता
कषाया च खली रक्षा स्मृता बुधेः ।” (अथ बीज्नी)
“रक्तज्ञो मधुरः स्निग्धो रोचनी वज्रवर्धनः । पित्तहृत्-
कफहृत्किञ्चिदुर्द्धोऽग्निचापकः ।” (अथ बीज्नी) “गन्धुली
पाहिषी हृद्य मधुरा ह वरा स्मृता ।” अथ (गर्गरी)
“गर्गरीः पित्तहः किञ्चिदातजित् कफकोपनः ।” अथ
(कषर) “कषिका मधुरा स्निग्धा कफघ्नी खचितारिणी ।
किञ्चित्पित्तहरी वातनाशनी वज्रवर्धनी ।” अथ-
(वर्णी) “वर्णिमत्स्यो हरेवातं पित्तं खचितरो राघुः ।”
अथ (दण्डारी) “दण्डमत्स्यो रसे तिक्तः पित्तहृत् कफं
हरेत् । वातवाधारवः प्रोक्तः शुक्रघ्नो वज्रवर्धनः ।”
(अथ व्याडि) “एरुको मधुरः स्निग्धो विट्मृजी शीतघ्नो
तनुः ।” (अथ पावता) “नद्याचकरचक्षु तिक्तः पित्त-
कफाघ्नः । शिशिरो मधुरो बल्यो वातवाधारवः
भृशतः ।” अथ (गवद) “गवती मधुरा तिक्ता ह वरा
वातपित्तहृत् । कफघ्नी खचितकषी दीपनी वज्रवीर्य-
क्तः ।” अथ (मायुर) “मदुगुरो वातहृद्यव्या हृद्यः
कफहरो राघुः । अथ टेकरा “वृषादमत्स्यो
कत् जेष्ठवचरव चः । वातपित्तकरचापि
परमो मतः ।” अथ यफरी (पीठी) “पीठी
तिक्ता कटुः पाडुः शुक्रघ्नी कफशातजित् । तिग्माक्ष

कच्छरीगम्नी रोचनी च राघुः स्मृतः ।” अथ धुङ्ग-
मत्स्याः “धुङ्गा मत्स्याः स्वादुरवाः दोषलक्षविनाशनाः ।
तुषुपाक्षा खचितरा वचदाक्षो हिता मताः ।” अथा-
तिशुभ्रमत्स्याः “अतिस्निग्धाः शुक्लहरा रक्षाः कावा-
निद्रापङ्काः ।” अथ मत्स्याखण्डः “मत्स्यजर्भो भृशं
हृद्यः स्निग्धः पुटिकरो राघुः । कफमेहप्रदो बल्यो
ग्लानिजम्बोहनाशनः ।” अथ (शुकटी) “शुक्लमत्स्याः
नवा बल्याः दुर्जराः विट्खित्खित्खिनः ।” अथ दग्ध-
मत्स्याः “दग्धमत्स्यो युधेः श्रेष्ठः पुटिकद्वयवर्धनः ।”
अथ कूपजादिमत्स्ययुथाः “कौपममत्स्याः गूकमूक
जुष्टमेष विवर्धनाः । वरीना मधुराः स्निग्धा बल्या
वातविनाशनाः । नादेया हृङ्गवा मत्स्या गुरवोऽग्निच-
नाशनाः । रक्तपित्तकरा हृद्यः स्निग्धोष्णाः स्वल्प-
वर्धनः । बीज्नाः पित्तकराः स्निग्धा मधुरा खचघ्नो
हिताः । ताडामा गुरवो हृद्यः शीतवाः वज्र-
मूकदाः । ताडामावक्षिपजाताः वडाकुमेतिहृकराः ।”
अथ कुर्यादिमत्स्यविशेषयुथाः “हेमन्तो कूपजा मत्स्याः
शिशिरे खादवा हिताः । वचन्ते ते ह नादेया पीथे
बीज्जवचक्षराः । तडामजाता वमोह ताक्षपय्या नदी-
भवाः । नैर्भराः यरदि चोषा विशेषोऽवच्छदाकृतः ।”
तद्वचनविशेषादिकम्

“यो यक्ष मांसमश्नाति स तन्मांसाद उच्यते । मत्स्यादः
सर्वमांसादक्षत्वात्मात्स्यान् विवर्जयेत्” मनुः ।

“जलस्य चरा ये च प्राचिनधान् मृतावपि । न
भक्षेन् मानवो ज्ञानी कृत्वा तेषां मवेक्षित् । कृत्वा कृत्वा
त मत्स्यायो सर्वेषां यो विवेकतः । मांसादः प्राचिनानां
गोऽपि तन्म्रान् मत्स्यं परित्यजेत् । पाप्मोत्तरवच्छे
१०५ अ० । वर्जनीया मत्स्या यथा । “श्रेष्ठु देवि !
प्रवक्ष्यामि मांसभेदान् विशेष मे । नादेयं तिक्तकमठं
पशुं श्लेष्मिणमेव च । गोमीनं चक्रयकुलं वडाकं
राजवं तथा । वासीनं चक्रवर्धं चक्रं चेष्टमेव
च । भूवचक्षानिरुद्धं गाक्षेयानि विवर्जयेत्”
मत्स्यसूक्तमहातन्त्रम् । रविशारे मत्स्यभक्षणे निषेधो
यथा “क्षानिव रक्तयाकच यो भुङ्क्ते च रवेर्दिने ।
सप्रजन्म भवेत् कुली दरिद्रचोपजायते” भविष्यपु० ।

“मांसमांसिभक्षसांश्च मधूरं निम्बपलकम् । भक्षयेद् यो
रवेरारे सप्रजन्मान्यपलकः” ति० त० । “कास्ति के मत्स्य-
भक्षयनिषेधो यथा “न मत्स्यं भक्षयेतां हं न कोऽर्थं”